

Debat: Militær oprustning i EU?

I skal i dag deltage i en debat om EU's militære oprustning. Debatten vil bestå af tre runder à 10 minutter:

1. Er det en god ide, at der oprustes militært i EU?
2. Hvor skal EU købe våben og forsvarsmateriel til oprustningen?
3. Er øgede militæruddgifter i EU den rigtige prioritering sammenlignet med andre udfordringer som klimakrisen?

Følg disse instruktioner for rollespillet:

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge dem i debatten

Introduktion til emnet: EU's militære oprustning

EU er ikke en forsvarsalliance som NATO, men de seneste år er debatten om, hvilken rolle EU bør spille på sikkerhedsområdet, blevet mere intens. Det skyldes især Ruslands invasion af Ukraine i 2022 og politisk pres fra USA, som mener, at de europæiske lande ikke bruger nok penge på militært udstyr. I 2024 brugte EU's medlemslande i gennemsnit 1,9 % af deres BNP på forsvar, mens USA brugte 3,4 % – og EU's samlede forsvarsbudget var langt mindre end det amerikanske forsvarsbudget.

Fleere EU-lande har hævet deres nationale forsvarsbudgetter i 2025, og EU diskuterer nu, om der skal afsættes flere penge til forsvar i EU's næste 7-årige budget. Det kan for eksempel være til fælles våbenindkøb, investeringer i europæisk forsvarsindustri og styrkelse af militære kapaciteter. I marts 2025 lancerede EU-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, **forsvarsinitiativet "Readiness 2030", som sigter mod at mobilisere op til €800 milliarder fra EU's budget frem mod 2030 for at styrke den europæiske forsvarsindustri og gøre Europa mindre afhængigt af USA, samt gøre det muligt at kunne bruge midler fra andre politikområder såsom sundhed, uddannelse og klima til forsvarsinvesteringer.**

Tilhængere af en fælles europæisk forsvarspolitik peger på, at EU kan styrke Europas sikkerhed ved at købe militært udstyr samlet og udvikle fælles kapaciteter – hvilket kan give bedre priser og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Et fælles indkøb og nært samarbejde kan også mindske afhængigheden af udenlandske leverandører. Dog er EU-landenes militær stadig stærkt afhængige af amerikansk teknologi og produktion, og næsten to tredjedele af importen af våben og avanceret udstyr som fx F 35 kampfly og missilforsvarssystemer kommer fra USA, fordi de europæiske alternativer ikke er ligeså teknologisk udviklede.

Skeptikere i forhold til en fælles europæisk forsvarspolitik advarer om, at et øget fokus på forsvar kan tage midler fra andre vigtige områder som uddannelse, sundhed og klimaindsatsen, da "Readiness 2030"-planen lægger op til, at man kan omdirigere penge fra andre vigtige områder til forsvarsinvesteringer. Skeptikerne påpeger også, at EU historisk set blev skabt som et økonomisk samarbejde og derfor måske burde prioritere sociale og økonomiske mål frem for militær oprustning.

I dag repræsenterer du: Polen

Introduktion

Polen har gennem længere tid været et af de lande i EU, der har brugt den største andel af deres BNP på militær og forsvar og har deltaget aktivt i at sende tropper afsted under NATO, lige siden landet blev medlem i 1999. Dette skyldes både landets historie, hvor det flere gange har været militært besat, men i særdeleshed også dets geografiske placering. Siden Rusland invaderede Ukraine i 2022, har Polen mærket krigen på helt tæt hold og har øget deres i forvejen relativt store militærbudget fra 2,7 % af BNP i 2022 til 4,12 % i 2024, med planer om at bruge 4,8 % af BNP i 2026. For at sikre deres flanke mod Rusland har Polen ikke blot brugt mange penge, men også søsat en lang række oprustningsprojekter. For eksempel er brugen af maskingevær blevet en fast del af undervisningskemaet på alle Polens 18.000 grundskoler og gymnasier. Her lærer eleverne at håndtere et maskingevær, så de kan forsvare Polen, hvis fremmede magter skulle trænge ind i landet.

Hvad kæmper I for?

- Polen ønsker en øget oprustning i EU, og EU-Kommissionen har allerede tildelt landet 43,7 milliarder euro til at understøtte forsvarsudgifterne. Som EU's yderste grænse mod Rusland har Polen båret en stor del af den økonomiske byrde ved at forsvare fronten mod Rusland samt taget imod og huset over 1,5 millioner ukrainske flygtninge. Polen mener, at EU bør fortsætte med at prioritere støtte til de medlemslande, der ligger tættest på den russiske grænse. I en meningsmåling i Polen fra 2025 er 52,5% af de adspurgte polakker enige eller delvist enige i, at EU skal have en fælles hær og den polske premierminister Jaroslaw Kaczynski har også udtalt, at han mener EU skal være en "ægte militær magt ligesom USA".
- Polen mener, at den igangværende krig i Ukraine er en ekstraordinær situation, som betyder, at våben og forsvarsmateriel må købes fra både europæiske producenter men også amerikanske producenter. På længere sigt er Polen for at der produceres mere forsvarsmateriel og våben internt i EU, men indtil Europa oparbejder kompetencer til at producere våben og forsvarsmateriel selv er Europa nødsaget til at købe våben fra både USA og andre lande.
- Polen mener, at den igangværende krig i Ukraine er en ekstraordinær situation der betyder, at fokus er nødsaget til at blive skiftet fra andre politikområder såsom klimaforandringer og fokusere på den meget nære trussel, som Polen mener, Rusland udgør – i særdeleshed mod Polens befolkning. Polen har gjort en indsats for at reducere afhængigheden af russisk energi. For kun 10 år siden kom 84% af Polens energi fra Rusland, men i dag har Polen fuldkommen udfaset alt olie og energi fra Rusland. Dette har også betydet at Polens har skiftet henimod et mere bæredygtigt "energi-miks", hvor en større del af deres energi kommer fra vedvarende energikilder såsom vind og sol-energi.

De andre aktører i debatten

De Grønne/EFA – Politisk gruppe i Europa-Parlamentet, der prioriterer klima og bæredygtighed og støtter sikkerhed og humanitær hjælp, men advarer mod, at EU's militærudgifter overskygger klimakrisen.

USA - En central våbenproducent og NATO-"storebror", der presser Europa til at øge militærudgifterne, samtidig med at landet prioriterer egne interesser og reducerer direkte militær støtte til andre regioner.

Rheinmetall - en ledende europæisk våbenproducent, der lever af at udvikle og levere militærustyr til EU og NATO og ønsker, at europæiske lande køber deres forsvarsmateriel frem for amerikansk udstyr.

IPB - en international fredsorganisation, der arbejder for nedrustning, diplomati og sociale investeringer frem for våbenopkøb og militær oprustning.

Links med mere information (frivillig læsning)

Debat: Militær oprustning i EU?

I skal i dag deltage i en debat om EU's militære oprustning. Debatten vil bestå af tre runder à 10 minutter:

1. Er det en god ide, at der oprustes militært i EU?
2. Hvor skal EU købe våben og forsvarsmateriel til oprustningen?
3. Er øgede militæruddgifter i EU den rigtige prioritering sammenlignet med andre udfordringer som klimakrisen?

Følg disse instruktioner for rollespillet:

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge dem i debatten

Introduktion til emnet: EU's militære oprustning

EU er ikke en forsvarsalliance som NATO, men de seneste år er debatten om, hvilken rolle EU bør spille på sikkerhedsområdet, blevet mere intens. Det skyldes især Ruslands invasion af Ukraine i 2022 og politisk pres fra USA, som mener, at de europæiske lande ikke bruger nok penge på militært udstyr. I 2024 brugte EU's medlemslande i gennemsnit 1,9 % af deres BNP på forsvar, mens USA brugte 3,4 % – og EU's samlede forsvarsbudget var langt mindre end det amerikanske forsvarsbudget.

Fleere EU-lande har hævet deres nationale forsvarsbudgetter i 2025, og EU diskuterer nu, om der skal afsættes flere penge til forsvar i EU's næste 7-årige budget. Det kan for eksempel være til fælles våbenindkøb, investeringer i europæisk forsvarsindustri og styrkelse af militære kapaciteter. I marts 2025 lancerede EU-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, forsvarsinitiativet "Readiness 2030" som sigter mod at mobilisere op til €800 milliarder fra EU's budget frem mod 2030 for at styrke den europæiske forsvarsindustri og gøre Europa mindre afhængigt af USA, samt gøre det muligt at kunne bruge midler fra andre politikområder såsom sundhed, uddannelse og klima til forsvarsinvesteringer.

Tilhængere af en fælles europæisk forsvarspolitik peger på, at EU kan styrke Europas sikkerhed ved at købe militært udstyr samlet og udvikle fælles kapaciteter – hvilket kan give bedre priser og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Et fælles indkøb og nært samarbejde kan også mindske afhængigheden af udenlandske leverandører. Dog er EU-landenes militær stadig stærkt afhængige af amerikansk teknologi og produktion, og næsten to tredjedele af importen af våben og avanceret udstyr som fx F 35 kampfly og missileforsvarssystemer kommer fra USA, fordi de europæiske alternativer ikke er ligeså teknologisk udviklede.

Skeptikere i forhold til en fælles europæisk forsvarspolitik advarer om, at et øget fokus på forsvar kan tage midler fra andre vigtige områder som uddannelse, sundhed og klimaindsatsen, da "Readiness 2030"-planen lægger op til, at man kan omdirigere penge fra andre vigtige områder til forsvarsinvesteringer. Skeptikerne påpeger også, at EU historisk set blev skabt som et økonomisk samarbejde og derfor måske burde prioritere sociale og økonomiske mål frem for militær oprustning.

I dag repræsenterer du:

De Grønne/EFA (Politisk gruppe i Europa-Parlamentet)

De Grønne/EFA er en gruppe i Europa-Parlamentet, der blev stiftet i 1999 af Den Europæiske Frie Alliance og De Grønne. I arbejder for en grøn dagsorden med fokus på klima, miljø og bæredygtighed samt for demokrati, sociale rettigheder, lighed og et retfærdigt Europa. EU's næste syvårige budget, som nu er under forhandling, viser, at den grønne dagsorden er blevet nedprioriteret, med færre øremærkede midler, mens forsvars- og militæruddgifter er rykket højere op. Gruppen er naturligvis imod krigen i Ukraine og støtter humanitær hjælp, men understreger samtidig, at kampen mod klimakrisen ikke må glemmes. Krigen mellem Rusland og Ukraine er en akut krise, men klimakrisen er en langsigtet udfordring, som må og skal prioriteres i det kommende syvårige budget.

Hvad kæmper I for?

- I mener, at militær oprustning overfor Ruslands aggression er nødvendig, men I så også gerne, at midlerne blev brugt på meningsfuldt diplomati, og at EU's sikkerhed også blev tænkt ind i en grøn ramme. For nok kan øgede militærinvesteringer skabe en vis kortsigtet og nødvendig sikkerhed, men hvis det sker på bekostning af den grønne omstilling, risikerer vi, at klimakrisen vil koste flere liv og skabe større usikkerhed på længere sigt.
- I jeres gruppe mener I, at det er nødvendigt at støtte Ukraine i krigen mod Rusland. I foretrækker dog, at hjælpen i højere grad er humanitær frem for militær. Når der alligevel bruges våben, er I bekymrede for, at mange købes i lande uden for EU, hvor produktionen ikke altid foregår på en ansvarlig måde og kan skade miljøet. Derfor mener I, at EU bør styrke sin egen militære kapacitet i stedet for at handle våben globalt. Våben produceret uden for EU bør som udgangspunkt bruges inden for EU, og al våbenhandel med lande uden for EU bør kontrolleres langt strengere, så EU ikke er med til at støtte konflikter andre steder i verden.
- I jeres gruppe arbejder I hver dag for at sikre, at EU's lovgivning og politik får et tydeligt grønt præg. Derfor advarer I også mod, at EU i sin massive omfordeling af midler til militær og våben glemmer, at klimakrisen både nu og i fremtiden kan koste mindst lige så mange menneskeliv som krig. Vi ser allerede i dag, hvordan klimakrisen forårsager oversvømmelser, ekstreme vejrhændelser, tørke og skovbrande på tværs af Europa. Netop derfor må reduktionen af drivhusgasudledninger ikke forsvinde i skyggen af den aktuelle oprustning. Klimapolitikken er meget vigtig for den fremtidige sikkerhed i EU, fordi klimakrisen både nu og i fremtiden skaber klimakatastrofer overalt i verden.

De andre aktører i debatten

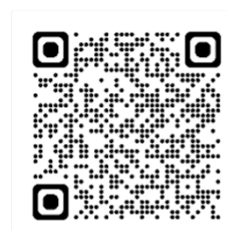
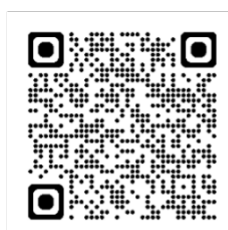
Polen - Et af EU's mest oprustede lande, der prioriterer militære investeringer højt for at beskytte sig mod Rusland og støtter køb af våben både fra EU og USA.

USA - En central våbenproducent og NATO-"storebror", der presser Europa til at øge militæruddgifterne, samtidig med at landet prioriterer egne interesser og reducerer direkte militær støtte til andre regioner.

Rheinmetall - en ledende europæisk våbenproducent, der lever af at udvikle og levere militærudstyr til EU og NATO og ønsker, at europæiske lande køber deres forsvarsmateriel frem for amerikansk udstyr.

IPB - en international fredsorganisation, der arbejder for nedrustning, diplomati og sociale investeringer frem for våbenopkøb og militær oprustning.

Links med mere information (frivillig læsning)

Debat: Militær oprustning i EU?

I skal i dag deltage i en debat om EU's militære oprustning. Debatten vil bestå af tre runder à 10 minutter:

1. Er det en god ide, at der oprustes militært i EU?
2. Hvor skal EU købe våben og forsvarsmateriel til oprustningen?
3. Er øgede militærudgifter i EU den rigtige prioritering sammenlignet med andre udfordringer som klimakrisen?

Følg disse instruktioner for rollespillet:

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge dem i debatten

Introduktion til emnet: EU's militære oprustning

EU er ikke en forsvarsalliance som NATO, men de seneste år er debatten om, hvilken rolle EU bør spille på sikkerhedsområdet, blevet mere intens. Det skyldes især Ruslands invasion af Ukraine i 2022 og politisk pres fra USA, som mener, at de europæiske lande ikke bruger nok penge på militært udstyr. I 2024 brugte EU's medlemslande i gennemsnit 1,9 % af deres BNP på forsvar, mens USA brugte 3,4 % – og EU's samlede forsvarsbudget var langt mindre end det amerikanske forsvarsbudget.

Fleere EU-lande har hævet deres nationale forsvarsbudgetter i 2025, og EU diskuterer nu, om der skal afsættes flere penge til forsvar i EU's næste 7-årige budget. Det kan for eksempel være til fælles våbenindkøb, investeringer i europæisk forsvarsindustri og styrkelse af militære kapaciteter. I marts 2025 lancerede EU-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, forsvarsinitiativet "Readiness 2030", som sigter mod at mobilisere op til €800 milliarder fra EU's budget frem mod 2030 for at styrke den europæiske forsvarsindustri og gøre Europa mindre afhængigt af USA, samt gøre det muligt at kunne bruge midler fra andre politikområder såsom sundhed, uddannelse og klima til forsvarsinvesteringer.

Tilhængere af en fælles europæisk forsvarspolitik peger på, at EU kan styrke Europas sikkerhed ved at købe militært udstyr samlet og udvikle fælles kapaciteter – hvilket kan give bedre priser og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Et fælles indkøb og nært samarbejde kan også mindske afhængigheden af udenlandske leverandører. Dog er EU-landenes militær stadig stærkt afhængige af amerikansk teknologi og produktion, og næsten to tredjedele af importen af våben og avanceret udstyr som fx F 35 kampfly og missilforsvarssystemer kommer fra USA, fordi de europæiske alternativer ikke er ligeså teknologisk udviklede.

Skeptikere i forhold til en fælles europæisk forsvarspolitik advarer om, at et øget fokus på forsvar kan tage midler fra andre vigtige områder som uddannelse, sundhed og klimaindsatsen, da "Readiness 2030"-planen lægger op til, at man kan omdirigere penge fra andre vigtige områder til forsvarsinvesteringer. Skeptikerne påpeger også, at EU historisk set blev skabt som et økonomisk samarbejde og derfor måske burde prioritere sociale og økonomiske mål frem for militær oprustning.

I dag repræsenterer du: USA

USA har i mange år været den vigtigste militære magt i NATO, men efter at Donald Trump igen blev præsident, har USA presset europæiske lande til at tage større ansvar for deres eget forsvar. USA kræver, at NATO-landene bruger mindst 2 % af deres BNP på militæret. Hvis EU-landene ikke lever op til dette krav, har Donald Trump rejst tvivl om NATO's musketered, som er aftalen om, at et angreb på ét NATO-land betragtes som et angreb på alle. USA har altså truet med at de potentielt ikke vil hjælpe de lande der betaler for lidt og Europas sikkerhed afhænger derfor i højere grad af, hvor stærkt EU selv står militært. Samtidig har USA økonomiske interesser i, at Europa opruster. Mange europæiske lande køber våben og militært udstyr fra amerikanske virksomheder, og når EU øger sine forsvarsbudgetter, gavner det derfor den amerikanske våbenindustri. USA's pres på EU handler derfor både om sikkerhed og om økonomi, og de to ting hænger tæt sammen.

Hvad kæmper I for?

- I har flere gange gjort det klart, at man ikke længere kan regne med, at USA eller NATO – med USA som drivkraft – kommer andre nationer til undsætning på samme måde som tidligere. Derfor kræver USA også, at de europæiske lande, som historisk har bidraget mindre til deres eget forsvar og til NATO, øger deres militære udgifter. På den ene side er USA er tilfredse med, at Europa nu bruger flere penge på militær og oprustning. På den anden side fastholder USA, at NATO stadig er et forpligtende samarbejde, hvor medlemslandene ikke kun skal opbygge deres eget nationale forsvar, men også bidrage aktivt til alliancen som helhed.
- USA har gennem flere årtier været dygtige til at producere og eksportere våben og forsvarsmateriel. De amerikanske forsvarsprodukter er velkendte og omfatter blandt andet det udbredte kampfly F-16, den kendte rifel M16 og den ikoniske M1-kampvogn. USA råder derfor over det forsvarsmateriel, som EU er interesseret i og har brugt mange år på at forfine både våben, kampvogne og fly til militært brug. Af samme grund mener USA, at EU bør købe deres våben hos dem. Her får man efter USA's opfattelse den bedste kvalitet og materiel, der vil være pålideligt og anvendeligt langt ind i fremtiden.
- USA mener bestemt, at EU's medlemslande bør prioritere deres økonomiske ressourcer anderledes og bruge en større del af deres nationale budgetter på forsvar, især på oprustning, der styrker NATO-samarbejdet. Hvorvidt disse penge omfordeles fra andre poster i EU's budget, bekymrer jer mindre – f.eks. i forhold til klimakrisen. Donald Trump trak så sent som i januar 2025 USA ud af den internationale klimaaftale, Paris-aftalen, som forpligter verdens lande til at bekæmpe klimaforandringer og arbejde for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 grader Celsius, fordi han mente, at aftalen lagde urimelige byrder på den amerikanske økonomi og kunne koste job i energisektoren.

De andre aktører i debatten

Polen - Et af EU's mest oprustede lande, der prioriterer militære investeringer højt for at beskytte sig mod Rusland og støtter køb af våben både fra EU og USA.

De Grønne/EFA – Europaparlamentarisk gruppe der prioriterer klima og bæredygtighed og støtter sikkerhed og humanitær hjælp, men advarer mod, at EU's militærudgifter overskygger klimakrisen.

Rheinmetall - En ledende europæisk våbenproducent, der lever af at udvikle og levere militærudstyr til EU og NATO og ønsker, at europæiske lande køber deres forsvarsmateriel frem for amerikansk udstyr.

IPB - en international fredsorganisation, der arbejder for nedrustning, diplomati og sociale investeringer frem for våbenopkøb og militær oprustning

Links med mere information (frivillig læsning)

Debat: Militær oprustning i EU?

I skal i dag deltage i en debat om EU's militære oprustning. Debatten vil bestå af tre runder à 10 minutter:

1. Er det en god ide, at der oprustes militært i EU?
2. Hvor skal EU købe våben og forsvarsmateriel til oprustningen?
3. Er øgede militæruddgifter i EU den rigtige prioritering sammenlignet med andre udfordringer som klimakrisen?

Følg disse instruktioner for rollespillet:

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge dem i debatten

Introduktion til emnet: EU's militære oprustning

EU er ikke en forsvarsalliance som NATO, men de seneste år er debatten om, hvilken rolle EU bør spille på sikkerhedsområdet, blevet mere intens. Det skyldes især Ruslands invasion af Ukraine i 2022 og politisk pres fra USA, som mener, at de europæiske lande ikke bruger nok penge på militært udstyr. I 2024 brugte EU's medlemslande i gennemsnit 1,9 % af deres BNP på forsvar, mens USA brugte 3,4 % – og EU's samlede forsvarsbudget var langt mindre end det amerikanske forsvarsbudget.

Fleere EU-lande har hævet deres nationale forsvarsbudgetter i 2025, og EU diskuterer nu, om der skal afsættes flere penge til forsvar i EU's næste 7-årige budget. Det kan for eksempel være til fælles våbenindkøb, investeringer i europæisk forsvarsindustri og styrkelse af militære kapaciteter. I marts 2025 lancerede EU-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, forsvarsinitiativet "Readiness 2030", som sigter mod at mobilisere op til €800 milliarder fra EU's budget frem mod 2030 for at styrke den europæiske forsvarsindustri og gøre Europa mindre afhængigt af USA, samt gøre det muligt at kunne bruge midler fra andre politikområder såsom sundhed, uddannelse og klima til forsvarsinvesteringer.

Tilhængere af en fælles europæisk forsvarspolitik peger på, at EU kan styrke Europas sikkerhed ved at købe militært udstyr samlet og udvikle fælles kapaciteter – hvilket kan give bedre priser og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Et fælles indkøb og nært samarbejde kan også mindske afhængigheden af udenlandske leverandører. Dog er EU-landenes militær stadig stærkt afhængige af amerikansk teknologi og produktion, og næsten to tredjedele af importen af våben og avanceret udstyr som fx F 35 kampfly og missilforsvarssystemer kommer fra USA, fordi de europæiske alternativer ikke er ligeså teknologisk udviklede.

Skeptikere i forhold til en fælles europæisk forsvarspolitik advarer om, at et øget fokus på forsvar kan tage midler fra andre vigtige områder som uddannelse, sundhed og klimaindsatsen, da "Readiness 2030"-planen lægger op til, at man kan omdirigere penge fra andre vigtige områder til forsvarsinvesteringer. Skeptikerne påpeger også, at EU historisk set blev skabt som et økonomisk samarbejde og derfor måske burde prioritere sociale og økonomiske mål frem for militær oprustning.

I dag repræsenterer du: Rheinmetall

Rheinmetall er en global virksomhed beliggende i Tyskland, der hører til blandt verdens førende, når det gælder udvikling af våben- og ammunitionssystemer. De producerer alt fra store og mellemstore kanoner og ammunition til beskyttelse, motorer og ladninger. Rheinmetall bruger højtavanceret teknologi inden for kanoner, ammunition, ladninger til at producere præcise og effektive våben. I står blandt andet bag hovedkanonen på Leopard 2 – en af verdens mest effektive kampvogne – samt det selvkørende artillerisystem PzH 2000 og en ny generation af langtrækkende ammunition. Rheinmetall har også arbejdet med laservåben i mange år og har allerede lagt fundamentet for et fremtidigt laservåbensystem.

Hvad kæmper I for?

- Rheinmetall har eksisteret siden 1889, hvor I begyndte med at lave stål og har siden oparbejdet jeres firma til at være et af de ledende militærudstyrsvirksomheder i Europa – især med produktionen af Leopard 2 tanken som er blevet brugt i hele verden. Rheinmetall mener, at EU-landene bør opruste, så de både selvstændigt og i samarbejde med NATO eller EU kan beskytte sig selv. I kæmper for et solidt, europæisk forsvar, som kan reagere hurtigt på trusler som den russiske aggression mod Ukraine, uden at skulle vente på amerikansk støtte og våben.
- I Rheinmetall er I en stor virksomhed, der lever af at sælge våben og ammunition. Af samme grund er oprustningen i EU-regi en stor indtjeningsmulighed for jer, særligt fordi EU har valgt at afsætte 500 millioner euro til at hjælpe EU's industri med at øge produktionen af ammunition og missiler, både for at styrke leverancerne til Ukraine og for at hjælpe EU-landene med at genopfylde deres lagre. I tråd med EU's ønske om at styrke den europæiske våbenindustri mener I, at EU-landene og EU's politikere bør presse på for, at våben og forsvarsmateriel i højere grad købes inden for Europas grænser. Det vil både støtte europæiske virksomheder og styrke EU's konkurrenceevne. Jeres udstyr er mindst lige så godt som det amerikanske, og hvis I får del i de 500 millioner euro, vil I kunne producere endnu bedre forsvarsmateriel.
- I er selvfølgelig godt klar over at våben ikke kan redde verdenen fra den klimakrise vi alle er vidne til lige nu. I har i Rheinmetall derfor også taget store skridt imod at reducere jeres CO2 udledninger som virksomhed og lever til fulde op til de EU-standarde der på området for produktion og CO2 udledninger. I særdeleshed har I holdt afprøvning af våben isoleret i hedelandet Niedersachsen. Området har I brugt mange penge på at forme og forvalte, så landskabets oprindelige karakter samt dets flora og fauna bliver bevaret. Både jeres fokus på at ikke forurene samt jeres produktion i overensstemmelse med EU-standarde, synes I er bevis på at jeres virksomhed er en mere bæredygtig producent af våben end de amerikanske våbenproducenter.

De andre aktører i debatten

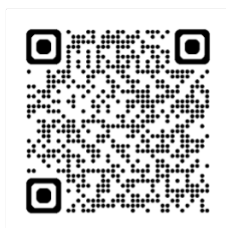
Polen - Et af EU's mest oprustede lande, der prioriterer militære investeringer højt for at beskytte sig mod Rusland og støtter køb af våben både fra EU og USA.

De Grønne/EFA – Europaparlamentarisk gruppe der prioriterer klima og bæredygtighed og støtter sikkerhed og humanitær hjælp, men advarer mod, at EU's militærudgifter overskygger klimakrisen.

USA - En central våbenproducent og NATO-“storebror”, der presser Europa til at øge militærudgifterne, samtidig med at landet prioriterer egne interesser og reducerer direkte militær støtte til andre regioner.

IPB - en international fredsorganisation, der arbejder for nedrustning, diplomati og sociale investeringer frem for våbenopkøb og militær oprustning.

Links med mere information (frivillig læsning)

Debat: Militær oprustning i EU?

I skal i dag deltage i en debat om EU's militære oprustning. Debatten vil bestå af tre runder à 10 minutter:

1. Er det en god ide, at der oprustes militært i EU?
2. Hvor skal EU købe våben og forsvarsmateriel til oprustningen?
3. Er øgede militæruddgifter i EU den rigtige prioritering sammenlignet med andre udfordringer som klimakrisen?

Følg disse instruktioner for rollespillet:

- Læs introduktionen til debattemnet nedenfor
- Vend siden og læs præsentationen af den aktør, du skal repræsentere i debatten
- Forbered gode argumenter, der kan bruges i debatten
 - Tænk særligt på de tre forskellige runder, I skal igennem i debatten
 - Overvej hvilke appelformer (etos, patos, logos), der vil passe godt til den aktør, du skal repræsentere, og hvordan du kan bruge dem i debatten

Introduktion til emnet: EU's militære oprustning

EU er ikke en forsvarsalliance som NATO, men de seneste år er debatten om, hvilken rolle EU bør spille på sikkerhedsområdet, blevet mere intens. Det skyldes især Ruslands invasion af Ukraine i 2022 og politisk pres fra USA, som mener, at de europæiske lande ikke bruger nok penge på militært udstyr. I 2024 brugte EU's medlemslande i gennemsnit 1,9 % af deres BNP på forsvar, mens USA brugte 3,4 % – og EU's samlede forsvarsbudget var langt mindre end det amerikanske forsvarsbudget.

Fleere EU-lande har hævet deres nationale forsvarsbudgetter i 2025, og EU diskuterer nu, om der skal afsættes flere penge til forsvar i EU's næste 7-årige budget. Det kan for eksempel være til fælles våbenindkøb, investeringer i europæisk forsvarsindustri og styrkelse af militære kapaciteter. I marts 2025 lancerede EU-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, forsvarsinitiativet "Readiness 2030", som sigter mod at mobilisere op til €800 milliarder fra EU's budget frem mod 2030 for at styrke den europæiske forsvarsindustri og gøre Europa mindre afhængigt af USA, samt gøre det muligt at kunne bruge midler fra andre politikområder såsom sundhed, uddannelse og klima til forsvarsinvesteringer.

Tilhængere af en fælles europæisk forsvarspolitik peger på, at EU kan styrke Europas sikkerhed ved at købe militært udstyr samlet og udvikle fælles kapaciteter – hvilket kan give bedre priser og mere effektiv udnyttelse af ressourcerne. Et fælles indkøb og nært samarbejde kan også mindske afhængigheden af udenlandske leverandører. Dog er EU-landenes militær stadig stærkt afhængige af amerikansk teknologi og produktion, og næsten to tredjedele af importen af våben og avanceret udstyr som fx F 35 kampfly og missilforsvarssystemer kommer fra USA, fordi de europæiske alternativer ikke er ligeså teknologisk udviklede.

Skeptikere i forhold til en fælles europæisk forsvarspolitik advarer om, at et øget fokus på forsvar kan tage midler fra andre vigtige områder som uddannelse, sundhed og klimaindsatsen, da "Readiness 2030"-planen lægger op til, at man kan omdirigere penge fra andre vigtige områder til forsvarsinvesteringer. Skeptikerne påpeger også, at EU historisk set blev skabt som et økonomisk samarbejde og derfor måske burde prioritere sociale og økonomiske mål frem for militær oprustning.

I dag repræsenterer du: International Peace Bureau (IPB)

Du repræsenterer International Peace Bureau (IPB) - en af verdens ældste og mest respekterede internationale fredsorganisationer. IPB blev grundlagt i 1891 i Schweiz som et kontor, der skulle koordinere de mange nationale fredsforeninger og skabe samarbejde på tværs af landegrænser. IPB's primære mål er at arbejde for en verden uden krig gennem fred, dialog og nedrustning. Organisationen kæmper for at mindske militær oprustning, stoppe handel med våben, og fremme alternative løsninger på konflikter - både internationalt og lokalt. I mere end et århundrede har IPB bundet fredsbevægelser sammen over hele verden - med hundredvis af medlemsorganisationer i mange lande - for at skabe stærke netværk, dele viden og fremme fred gennem fælles aktioner.

Hvad kæmper I for?

- Som repræsentanter for IPB arbejder I for dialog, samarbejde og fred. I er imod oprustning, også i EU, fordi det skaber et våbenkapløb, hvor lande konstant køber flere våben af frygt for, at andre gør det samme. Det øger mistillid og risiko for konflikter. I mener derfor, at oprustning aldrig kan føre til fred, og at penge brugt på våben i stedet bør bruges på uddannelse, sundhed og samarbejde mellem lande. Blandt IPB's medlemsorganisationer er blandt andet den japanske anti-atomvåben organisation Nihon Hidankyo som i 2024 vandt Nobels fredspris (se link 3)
- Da I som organisation er for nedrustning og diplomati fremfor våbenopkøb og oprustning, er I overordnet set imod våbenindkøb, ligegyldigt hvor våbene produceres. I kæmper derimod for at flytte ressourcer fra militærudgifter til sociale og udviklingsmæssige formål. I støtter derfor internationale initiativer, der begrænser produktion og handel med våben, og fremmer en tilgang, hvor EU's oprustning og våbenindkøb vurderes ud fra deres konsekvenser for mennesker, miljø og global sikkerhed, frem for udelukkende strategiske eller kommercielle interesser.
- I mener, at EU bør bruge færre penge på våben og militær oprustning og i stedet investere i udvikling, klima, miljø, sociale projekter og uddannelse. Våbenkøb og oprustning skaber store økonomiske og sociale omkostninger, ødelægger landbrug og infrastruktur, samt øger fattigdom og ustabilitet i konfliktzoner. Ved at prioritere udvikling, uddannelse og bæredygtige løsninger frem for oprustning kan EU skabe større sikkerhed, retfærdighed og bedre levevilkår for alle.

De andre aktører i debatten

Polen - Et af EU's mest oprustede lande, der prioriterer militære investeringer højt for at beskytte sig mod Rusland og støtter køb af våben både fra EU og USA.

De Grønne/EFA - Europaparlamentarisk gruppe der prioriterer klima og bæredygtighed og støtter sikkerhed og humanitær hjælp, men advarer mod, at EU's militærudgifter overskygger klimakrisen.

USA - En central våbenproducent og NATO-"storebror", der presser Europa til at øge militærudgifterne, samtidig med at landet prioriterer egne interesser og reducerer direkte militær støtte til andre regioner.

Rheinmetall - en ledende europæisk våbenproducent, der lever af at udvikle og levere militærudstyr til EU og NATO og ønsker, at europæiske lande køber deres forsvarsmateriel frem for amerikansk udstyr.

Links med mere information (frivillig læsning)

